

Koldingbogen

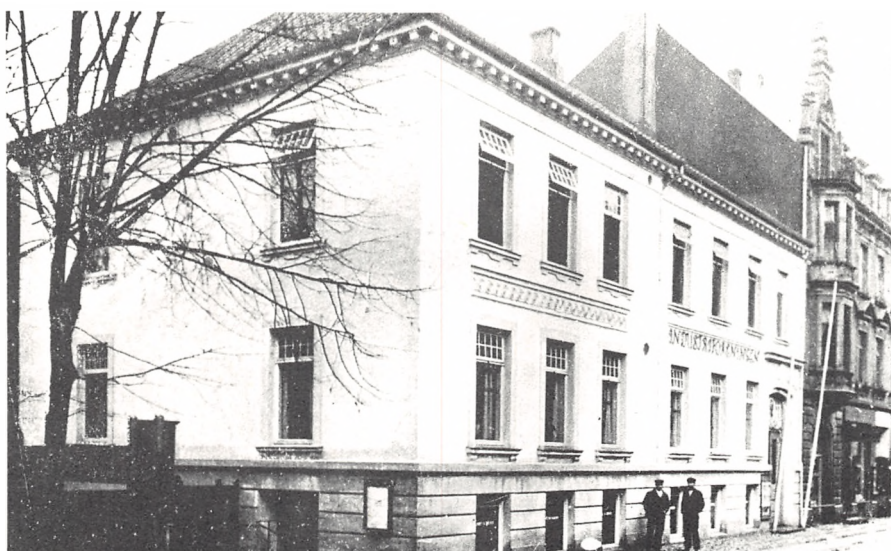
ÅRSTAL:	1972
FORFATTER:	Axel Andersen
TITEL:	Glimt fra de gamle sommerrevyer
KORT RESUME:	På Kolding Teater (Industrien) 1921-1926

Minder fra de sidste Kolding-Sommerrevyer, som blev
afviklet på Kolding Teaters scene.

Ib Schönberg.

Glimt fra de gamle sommerrevyer

Industriforeningens ejendom før tilbygningen med porten Her i teatersalen
spilledes de sidste sommerrevyer i Kolding.

SOMMERREVYEN! Engang var der en egen, forjættende klang i ordet - det kom som den første rigtige kontante mindelse om sommer efter en lang og mørk vinter, noget godt og glædeligt at se hen til, og en forventningsfuld stemning bredte sig - fantasien tog fart, man erindrede sig sidste års oplevelser og repeterede endnu en gang de harmløse og muntre visetekster. Hvem skulle vi nu se på de skrå brædder i år - og hvem skulle ha' nogen »på frakken«?

Det var uudholdeligt at vente på!
Sådan var det hvert år i »de go'e gamle dage« - på »Sommerlyst« og på »Alham-

Telefon 52 29 51

Giro 94171

Elektriker Knudsen

Aut. installatør

Slotsgade 15
6000 KOLDING,

GAVEN, DER GLÆDER
finder De hos

Neuhausen Guld

Juveler og guldsmed
v. J. Bernth Jensen

Helligkorsgade 4 . Kolding . Tlf. 52 10 93

DET BEDSTE STED

at gøre en god handel
er stadigvæk

KORSGÅRDEN

Østergade 28
Kolding

MAN HANDLER MED FORDEL HOS

EL *Hushjælpen*
KØKKENUDSTYR

v/ P. NIELSEN

ATLAS ELEMENT-KØKKENER
KØKKEN-UDSTYR
VASKEMASKINER
KØLESKABE
EL-KOMFURER
GAS-KOMFURER
STØVSUGERE
RØREMASKINER

Munkegade 2 . Kolding . Tlf. (05) 52 33 85

bra». Og nu var vi altså nået dertil, at selveste teatrets scene skulle danne rammen om de barske løjer.

Men intet bliver ved at være, som det var, og efter de hektiske efterkrigsår med gyldne tider og pengertilstand var der sket en afmatning, som også gav sig udslag i nedgangstider for alt forlystelsesliv. Alligevel var der dog blandt teatrets folk entusiastiske, som ufortrødent gav sig i lag med forberedelserne. Vel også i nogen grad, fordi det nu engang var deres levebrød, og det lod da også til, at de »beholdt skindet på næsen», siden de kom igen år efter år.

1921 så så den første revy på Kolding Teater dagens lys. Den hed »Hallo - Hallo», og var for en gangs skyld ikke »gjort af lokale forfattere», men skrevet af Johs. Westermann, Fønixteatret i København. Fru Fernanda Movin var revyens direktør, og det skal siges, at der på trods af det overvejende københavnske præg dog var mange gode, lokale viser i revyen, som gav indtryk af, at Kolding var en by med fremdrift i. Således havde bagermester Klaaborg vovet det store spring at installere en helt ny ovn, som efter sigende var alle tiders - bortset fra, at kagerne, som i forvejen ikke var af de allerstørste, ved dette arrangement blev endnu mindre.

Det hed herom i visen:

*Her i byen er en bager,
som i brug en ovn nu tager,
der kan bage 1000 kager.
Altså tusind på en gang!
Kagerne de er jo små her,
så det er vist meget få, der
nu vil hylde bager Klaaber'
for hans ny eksperiment!*

Men kagerne må alligevel have været både store nok og gode nok og have tilfredsstillet publikum, idet den kendte forretning endnu 50 år efter stadig nyder et godt renommé.

Også postvæsenet, som stadig op i vor tid fremturer med idelige forhøjelser, fik deres sag for. Årsagen var en klækelig portoforhøjelse. Det kostede vistnok 5 øre at sende et postkort og 10 øre for et brev - og som en yderligere spareforanstaltning sløjfede man totalt den sædvanlige brevombæring om søndagen. (Ak, ja, det var dengang!). Fremtidig skulle der betales ekstra porto, hvis man ville have et brev befordret om søndagen. Alligevel skulle man ikke være stensikker på, at forsendelsen nåede før om mandagen eller tirsdagen.

Manjana!

Herom sang en af revyens hovedkræfter, den senere så kendte og dygtige skuespiller Aksel Bro:

*Når man i gamle dage skrev et brev
og satte et frimærke på,
og man den rigtige adresse skrev,
sku' adressaten nok det få.
Nu er vor post den rene parodi,
og portoen er stærkt forhøjet,
og vi må ud'n at mukke finde os i,
at søndagsposten den er strøget!
Jeg fik et brev fra København i går,
jeg sku' ha' ha't til julen sidste år.
Ha! Ha!
Det ka' jeg grine a'!*

Men det var der garanteret ikke mange, der gjorde. Tværtimod.

Efter alle solemærker at dømme må 1921-revyen økonomisk have svaret regning, siden fru Movin turde komme igen året efter. Denne gang var revyen brygget sammen af Nic. Brechling fra København, som ikke havde gjort ret meget ud af det lokale stof. Det var mest succesviser og »landeplager» fra de københavnske revyer, som iøvrigt hærgede det ganske land denne sommer.

Trods »det tynde øl» fik sommerrevyen som »kunststart» en sådan opblomstring, at fru Movin kom igen i 1923 og gav den hele armen. Masser af

Alfred Arnbak.

lokale viser, fremragende dekorationer, som blev skiftet i een uendelighed, fra Torvet til Vestergade og helt ned til Ægypten på besøg hos kong Tut, som spillede af Ib von Cotta Schönberg, og man endte på Skamlingsbanken.

Foruden Ib Schönberg talte revyen andre store navne som Alfred Arnbak senere blev berømt over hele landet for sin komiske figur som »Seminarist Svaa-bæk», og hans kone Judith m. fl. Og så var der en række søde dansemus, som dansede til succesmelodier som La Java, Electric Girls og Whispering. En af de morsomste viser fra denne revy var en sangerkvartet, som kreerede en sølvbryllupsviser til »Ferdinand og Hulda» - her sunget af Ib Schönberg, Palle Wessenberg, Arnbak og frue i festlige masker. Et par vers til ihukommelse:

Fernanda Movin.

Aksel Bro.

Ingeborg Skov.

Jens Rasmussen

Tricotage og damelingeri

WINKEL JENSEN

Østergade 11
Tlf. 521208

Gå i

Special- forretning

— det betaler sig

Med venlig hilsen

MILLER
GARDINER

SØGÅRDEN - HOSPITALSGADE 53
6000 KOLDING - TLF. (05) 52 32 02

HANS
HANSENS
HUS ØSTERGADE 3
KOLDING

TELEFON 52 47 44

GULD - SØLV - KUNSTHAANDVÆRK

Bech & Nielsen

TØMRERMESTRE

MASKIN- OG BYGNINGSSNEDKERI
GULVAFSLIBNING

SØNDRE RINGVEJ 40 . KOLDING

TLF. (05) 52 50 05

Ferdinand og Hulda, hør vor hilsen,
på festens dag vi svæver til jer ind
(med hatten i hånd'n).

Tak for alt til ægteparret Nielsen,
to turtelduer, der sad i måneskin
(med hatten i hånd'n).

I Søren Daugaards gyde nummer ti,
hvor der var fred og sol og harmoni,
o, husker I på Fred'riks fødselsdag,
så højste vi det kønne, lille flag,
imens vi sang den hersens melodi
(Vift stolt på Kodans bølge)
i Søren Daugaards gyde nummer ti!

O, hvor skønt dengang I bryllup holdte,
den første dreng blev døbt på samme da'
(med hatten i hånd'n),

og i fjor skøn Hulda fik den tol'te,
men skal ej snart en lille tøs I ha'

(med hatten i hånd'n)
i Søren Daugaards gyde nummer ti,
hvor lille Amor aldrig gik forbi -
han kom dertil i jeres ungdoms vår,
men han har inte været der i år.
Ja, gid vi snart ku' denne hersens gi:
Stork, stork, langeben ...)
i Søren Daugaards gyde nummer ti.

Som soldat sku' Ferdinand i trøjen,
og glad han sang Dengang jeg drog afsted
(med hatten i hånd'n),

Hulda græd om kap med pappegøjen,
fuld af sorg gik aftensolen ned
(med hatten i hånd'n).

I Søren Daugaards gyde nummer ti,
men han kom hjem, så snart han ha'de fri.
I Huldas arm han hele natten lå
med bajonet og ryttersabel på
og nynnede' blidt på denne melodi:

(I morgen til armeen,
i dag til favnetag)
i Søren Daugaards gyde nummer ti.

Af en eller anden grund svigtede fru Movin
Kolding i det følgende år, og i 1924 for-
søger Martin Schrep, som også om vinteren
ernærede sig som turnerende teaterdirektør,

Thorvald Larsen.

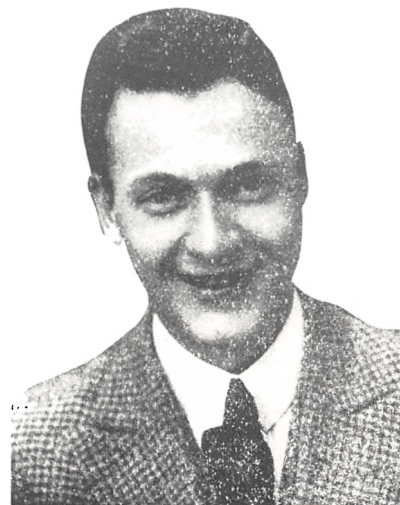

Direktørparret Martin og Karen Schrep

at lave »Knas i byen«, som han kaldte årets
revy – noget skulle barnet jo hedde. Efter
succes-revyen året før var den dog noget af
en skuffelse og måtte flere gange undergå
væsentlige fornyelser. Publikum er jo noget
underligt udefinerligt noget, det, de falder
pladask for ét år, duer pludselig ikke det
næste. Der var i virkeligheden en stab af
habile kræfter, gode dekorationer og gode
viser med bid og pointe i, skrevet af er-
farne revyfolk som Alfred Kjerulf og Lud-
vig Brandstrup. Men måske har interessen
for revy allerede på dette tidspunkt været
for nedadgående, måske har andre årsager
gjort sig gældende. Revyen gik dog sin tid
ud efter planen, og sandsynligvis har direk-
tørparret draget en vis lære af forløbet, for
året efter kom de atter frem af busken med
en revy, de kaldte »Fuldtræfferen« – og det
blev virkelig en fuldtræffer. Men en eller
anden må have hvisket Schrep i øret, at
han skulle holde op, mens legen var god,
så han holdt fingrene af fadet i 1926. Læn-
ge blev det diskuteret, om vi skulle ha'
sommerrevy eller ikke – det ligesom lå i
luften, at nu var det forbi – men som det
så allersortest ud, gik nyheden gennem sta-
den, at nu kom alle tiders. Den var også i
topklasse, forfattet af de to eminente revy-
forfattere Carl Viggo Meincke og Flemming
Geill, hvem det var lykkedes at finde frem
til en masse godt, lokalt stof og bearbejde
det, så det havde snert og fængede. Musik-
ken til sangene var skrevet af Kai Rosen-
berg, som også dirigerede orkestret. Det
blev en slags genfødselse af de gode, gamle
revyer med bid i viserne, som på glimrende
vis forvaltedes af direktøren Thorvald Lar-
sen (senere mangeårig direktør på Folke-
teatret i København) og hans dygtige frue
Ingeborg Skov. Det var også i denne revy,
Olander Dam høstede orkanagtigt bifald
for sine komiske roller på spindesiden. I
øvrigt medvirkede Aksel Bro og Knr-
Fürst, og den smukke og fejrede operette-
stjerne Karen Thisted lagde samtlige byens
ungkarle for sine f, 'der. Hun snød imid-
lertid dem allesammen og giftede sig under
opholdet i Kolding med kapelmesteren,
komponisten Kai Rosenberg (senere i man-

ge år kendt som »onkel Kai« i radioen med
børneserien Iver og Inger). De boede i et
stort værelse i »Rosenborg« på Ejlersvej,
og det fortælles meget morsomt, at perso-
nalets bryllupsgave bestod af to lagener!
Det var jo små forhold dengang.
Også Kolding havde sit »søde liv« – og net-
op det år havde der været en større »skan-
dalehistorie« blandt borgerskabet, hvori
mange af byens kendte forretningsfolk var
indblandet. Det var en ren »herre-natklub«,
kaldet »De femten«, hvor der efter sigende
foregik de mærkeligste ting, bl. a. nævntes,
at det kvindelige serveringspersonale som
deres stammoder Eva kun var iført et figen-
blad. Herom blev der sunget en vise, som
gik hårdt og lige på:

Hos barberen går jeg ofte,
når mit overskæg skal snoes,
det skal siges til min ros,
at jeg kom dog ikke hos
Carl Johan, for på hans stue
gik det tit lidt livligt til,
blev man raget,
blev man draget
ind af vin og strengespil.

Carl Viggo Meincke.

*Der ku' du med lethed
finde dig en skat,
alle byens herrer
gik derhen ved nat.
Først kom den ene,
så kom den anden,
så kom de begge to igen!
Og de blev klippet,
ja, det tror fanden,
hvem modstår wein
und weiber – men
for skæmt de glemte
rent forstanden,
i retten op de måtte ta'.
Først kom den ene,
så kom den anden,
det var en helt igennem
dejlig da'!*

Vinteren før havde det navnkundige »Dramatisk Selskab« haft en teaterforestilling, der gik vældig gny af – ikke så meget for dens kunstneriske udførelse, men derimod på grund af de rollehavendes totale mangel på forberedelse. Kort sagt, de kunne ikke deres roller, og selv om en stemmekraftig sufflør gjorde sig de utroligste anstrengelser for at redde skuden i land, blev den en eklatant fiasko. Herom i samme vise:

*Vi af "kunstnere" i byen
ejer snart en bataillon,
vi så det her ved "En lektion",
Arndal var så go' som no'en.*

*Købmand Kelstrup var
som oberst både grum og hvas -
hvad han tolked' rørte folket,
der må Reumert melde pas.
Selv hr. Povelsens debut
var ikke skør,
når replikkerne han fik
af sin sufflør.
Først kom den ene,
så kom den anden,
så kom de begge to igen!*

Karen Thisted.

*Det skal der ryg til -
selv lektor Bøggild
i digterværket gav sig hen!
Når han i vånde
sig slog for panden,
af grin vi andre helt flade la'!
Først lo den ene,
så græd den anden –
det var en helt igennem
tragisk da'!*

Karen Thisted havde en af revyens bedste viser: »Er det det hele – så må jeg altså nøj's med det«, der gik skarpt på de lokale forsyndelser, og Olander Dam en bidsk vise med refrænet »Gå væk, og lad mig komme til« – et refræn, der sikkert kunne skrives en meget skarp politisk vise på i dag.

Else Christoffersen – en dygtig og charmerende direktice – var et festligt punktum på de sidste revyer i Kolding – for som det gik så mange af de københavnske revyteatre: Over Stalden, Fønixteatret, Tivolirevyen, Nørrebro-revyen og senere Scallarevyen, måtte også de fleste provinsbyer give op. I mange år har vist kun »Rottefælden« i Svendborg og Nykøbing Falster-revyen kunnet holde stand. Nu er det helt andre former for forlystelser, der trækker.

Men – vi »gamle af dage« – har oplevet de gode revytider, og som Liva Weel sang: »Minderne har vi da lov at ha'!«

LANDMANDSBANKEN

Nytorv 1

Underafdelinger:
Akseltorv 8
Palmealle 2
Bramdrupdam